

Làm bạn cùng Đức Phật Di Lặc

ISSN: 2734-9195 09:23 03/08/2026

Con xin cúi đầu đánh lễ Đấng Đại Từ Bi. Xin nguyện làm một người bạn tử tế của muôn loài để nụ cười hỷ xả của Ngài mãi mãi là ngọn lửa ấm thấp sáng trong mọi gian nhà của nhân gian.

*"Đức Di Lặc vị Phật của tương lai
Tình yêu thương là tên gọi của Ngài".
(Trong Suốt)*

Nổi lại dải lụa không gian và thời gian, giữa những cơn bão thị phi đôi khi làm ta kiệt sức, người ta thường khao khát tìm một điểm tựa tinh thần. Có một bến đỗ bình yên hiện diện qua dáng ngồi thong dong, chiếc bụng to chứa hết chuyện đời và nụ cười ấm áp của đức Di Lặc.

"Tình yêu thương là tên gọi của Ngài." Câu thơ nhỏ lại mang cả một bầu trời ý nghĩa sâu thẳm. Danh hiệu *Maitreya* hay *Từ Thị* trong ngôn ngữ cổ xưa bắt đầu từ *Mitra* mang nghĩa "**người bạn**". Nếu giọt nước mắt xót thương (*Karunā - Bi*) rơi xuống để cùng đau với niềm đau nhân thế, thì Lòng Từ (*Maitrī*) của Ngài lại là luồng ánh sáng ấm áp mang niềm vui thuần khiết cho những mảnh đất tâm hồn đang khô cằn.

Vị Phật của thì tương lai, vì thế, đã gõ cửa trái tim nhân loại bằng tư cách của một Người Bạn không phán xét, chỉ mỉm cười ôm trọn mọi buồn vui.

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Trong dòng chảy của các bản kinh cổ, sự hiện diện của Ngài là một lời hứa thủy chung xuyên qua thời gian. *Kinh Chuyển Luân Thánh Vương Sư Tử Hống* thuộc *Trường Bộ Kinh* còn ghi lại lời dự ngôn về một thời đại xa xôi, khi tuổi thọ con người đạt đến mốc tám vạn tuổi, Đức Thế Tôn Metteyya sẽ xuất hiện để lại một lần nữa thắp lên ngọn đèn Chính pháp sơ thiện, trung thiện và hậu thiện.

Trong giáo pháp Đại thừa, Ngài khoác lên mình danh xưng A-dật-đa (*Ajita*) mang nghĩa "Vô Năng Thắng", bậc mang sức mạnh vô song của tình thương mà không một năng lực hận thù nào trên thế gian có thể khuất phục.

Các bộ kinh lớn như *Pháp Hoa*, *A Di Đà*, *Lăng Nghiêm*, cho đến ngọn tháp triết học *Duy Thức Tông* với *Di Lặc Ngũ Luận* do Tổ Vô Trước thọ nhận từ cõi trời Đâu Suất, tư tưởng về Ngài luôn là một mạch ngầm cuộn cuộn chảy qua lịch sử tư duy nhân loại. Tình thương chính là nền tảng tối cao của trí tuệ và sự giải thoát.

Chiêm bái tượng Ngài ở vùng đất Ấn Độ hay Tây Tạng cổ xưa, tôi bắt gặp dáng dấp một vị Hoàng tử uy nghi, đầu đội vương miện Bảo tháp. Ngài ngồi trên ngai vàng theo tư thế *Bhadrāsana*, hai chân buông thõng chạm xuống mặt đất. Đó là trạng thái sẵn sàng đứng dậy. Ngài rủ hai chân xuống trần gian, gót chân sát với cát bụi, biểu trưng cho tâm nguyện dẫn thân không mệt mỏi vào nhân thế để nâng đỡ vô lượng chúng sinh.

Thế rồi, khi ngọn gió Phật giáo đi qua miền đất Đông Á, Bồ Tát Di Lặc hóa thành hình ảnh Bồ Đại Hòa Thượng với dáng vẻ vị thiền sư mập mập, áo phanh ngực, nụ cười hỷ xả rạng rỡ và trên vai là chiếc túi vải vạn năng. Chiếc túi ấy đựng gì?

Đựng tất cả những khen chê, đổ kỵ, xin xỏ và thị phi của nhân gian. Ngài nhặt lấy tất cả, bỏ vào chiếc túi vô đáy, rồi trao lại cho đời một nụ cười thông dong.

Dân gian vẫn thường ngắm nhìn Ngài rồi rĩ rả câu đối: "*Bụng to chứa hết chuyện thiên hạ/Miệng cười hóa giải mọi oán thù*". Với tôi, nụ cười của đức Di Lặc nào phải là nụ cười ngây thơ trốn chạy thực tại, cũng chẳng phải sự vô cảm trước nỗi đau. Đó là nụ cười của bậc Tỉnh Thức đã nhìn thấu qua lớp mây mù của hư ảo và vô thường. Khi con người ta gánh trên vai quá nhiều tự ái, một lời chê bai nhẹ như gió cũng đủ làm lòng ta nổi bão. Tâm ta lúc ấy hẹp thò như một cốc nước nhỏ, chỉ cần thả vào một thìa muối biển cố là cả không gian liền trở nên mặn chát và đắng cay.

Nhưng ...nếu học theo hạnh nguyện của Ngài, mở rộng dung lượng trái tim thành một lòng hồ mênh mông, thì thìa muối ấy ném xuống cũng chỉ biến thành một gợn sóng lăn tăn rồi tan biến vào hư không. "Tâm dung thọ" chính là chiếc bụng bự của Di Lặc, chiếc bụng ấy chứa đựng được sự khác biệt của muôn người mà không nuôi dưỡng sự phán xét.

Mỗi lần ngắm nhìn dáng ngồi hai chân buông chạm đất của Ngài, tôi nhận ra từ bi chưa bao giờ là những lời ca ngợi hoa mỹ hay những tư tưởng suông nằm trên trang sách. Từ bi là hành động. Đôi khi, dẫn thân không phải là làm những điều vĩ đại dịch sơn dời hải, dẫn thân chỉ đơn giản là khi ta chủ động đứng dậy để lắng nghe một nỗi đau đang tuyệt vọng, sẻ chia gánh nặng công việc với người đồng nghiệp bên cạnh, hay lặng lẽ giúp đỡ một người mà không cầu báo đáp.

Những khoảnh khắc nhỏ bé ấy chính là lúc bản thân đặt đôi chân mình chạm đất, nối dài hạnh nguyện của Đức Từ Thị.

Và có lẽ, bài học quý nhất nhất mà Ngài để lại cho tôi chính là cách nhìn đời bằng ánh mắt của một "**Người Bạn**". Trong mắt Ngài, dù là kẻ thiện hay người ác, kẻ sang hay người hẹp hòi, tất cả đều chỉ là những đứa trẻ đang loay hoay trong cơn mê của niềm đau và sự sợ hãi. Trần gian rộng lớn là thế, nhưng cuộc đời chưa bao giờ miễn trừ niềm đau cho bất kỳ ai. Có người trăn trở vì gánh nặng cơm áo gạo tiền, có người cô độc vì thiếu thốn yêu thương.

Bài học lớn nhất mà đức Di Lặc gửi gắm qua hình ảnh chiếc túi vải vụn năng chính là sự không phán xét. Khi ta thấu hiểu rằng ai cũng có những vết thương vô hình, ta sẽ thôi đòi hỏi người khác phải sống theo kỳ vọng của mình, và cái tôi cũng giảm bớt đi nhiều. Nhất là đối với các hành giả tu tập, đôi lúc việc lắng nghe phận người cùng khổ quý giá hơn rất nhiều so với việc mãi mê nói lý thuyết để thể hiện bản thân, mà chẳng hề hay biết nỗi đau thực sự người khác đang mang là gì.

Hội Long Hoa là thời đại hoàng kim của sự giác ngộ nhưng có lẽ không nhất thiết phải là một cột mốc lịch sử ở thì tương lai quá xa xôi. Mỗi khi ta nở một nụ cười vị tha trước một lời xúc phạm, mỗi khi mở rộng lòng mình để ôm lấy sự khác biệt tha nhân, và mỗi khi bạn chìa bàn tay ấm áp ra nâng đỡ một người yếu thế... ta đang rút ngắn khoảng cách giữa mình và Bồ Tát Di Lặc. Ngay trong căn nhà nhỏ, ngay giữa góc phố nhộn nhịp bạn qua, một "Hội Long Hoa thu nhỏ" đã âm thầm hiển hiện.

Om Maitri Maha Maitri Maitreya Swaha... Con xin cúi đầu đánh lễ Đấng Đại Từ Bi. Xin nguyện làm một người bạn tử tế của muôn loài để nụ cười hỷ xả của Ngài mãi mãi là ngọn lửa ấm thấp sáng trong mọi gian nhà của nhân gian.

Tác giả: **Mai Thị Như Ý**

Tài liệu tham khảo:

Kinh Chuyển Luân Thánh Vương Sư Tử Hống (*Cakkavatti-Sīhanāda Sutta*), thuộc *Trường Bộ Kinh* (*Dīgha Nikāya*), Việt dịch: Hòa thượng Thích Minh Châu.

Kinh Diệu Pháp Liên Hoa, Việt dịch: Hòa thượng Thích Trí Tịnh, NXB Tôn giáo.

Kinh Hoa Nghiêm Thám Huyền Kỳ, Đại sư Pháp Tạng, Việt dịch: Cư sĩ Nguyên Huệ, NXB Phương Đông.